

Koning Benhadad was de stad in gevlucht. Hij had zich ergens in een huis verstopt.

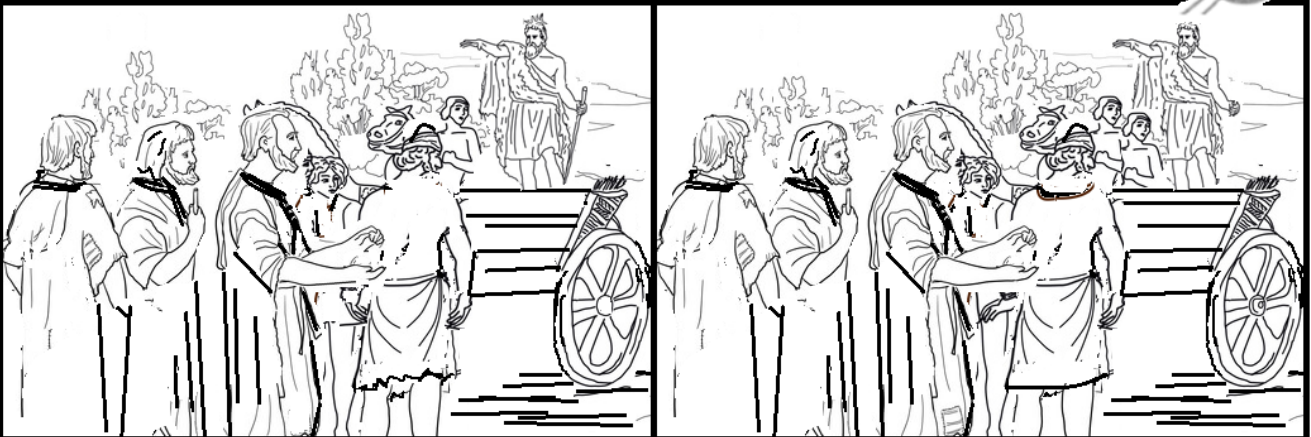
Zijn raadgevers zeiden tegen hem: 'Luister, wij hebben gehoord dat de koningen van Israël goed zijn voor hun vijanden. Nu willen wij rouwkleren aantrekken en een touw om onze nek doen, om te laten zien dat we ons overgeven. Als we zo naar de koning van Israël gaan, zal hij u misschien in leven laten.'

De raadgevers trokken rouwkleren aan en deden een touw om hun nek. Zo kwamen ze bij koning Achab. Ze zeiden: 'Uw dienaar Benhadad vraagt of u hem in leven wilt laten.' Koning Achab zei:

'Leeft hij dan nog? Hij is een vriend van mij!' Ze zeiden: 'Jazeker, Benhadad is een vriend van u!' Toen zei Achab: 'Ga hem halen!'

Benhadad kwam en Achab liet hem bij zich op zijn wagen klimmen.

Benhadad zei tegen Achab: 'Ik zal u de steden in Israël teruggeven die mijn vader veroverd heeft. En u kunt een eigen markt openen in Damascus. Net zoals mijn vader dat vroeger gedaan heeft in Samaria.' Achab antwoordde: 'Als we dat officieel kunnen afspreken, zal ik u laten gaan.'

Achab had de koning van Syrië in zijn macht. God had hem in zijn macht gegeven om hem te doden, maar hij laat hem gaan. Hij is blij verrast als hij hoort dat Benhadad nog leeft. Tegelijk noemt hij deze vijand van God en Zijn volk, zijn broeder.